

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jan Futro

po rozpoznaniu dnia 19 stycznia 2015 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa H. T.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Komendanta Powiatowego Policji w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 grudnia 2014 r.

sygn. akt XII C 2333/14

oddala zażalenie.

Jan Futro

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy uwzględnił wniosek powoda o zwolnienie go od kosztów sądowych w całości (pkt 1). Oddalił natomiast jego wniosek o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu (pkt 2).

W uzasadnieniu wskazał, że udział pełnomocnika z urzędu po stronie powoda w niniejszej sprawie nie jest potrzebny. Powód sam przygotował zrozumiałe pisma procesowe. Potrafił należycie sformułować żądania i je uzasadnić. Na obecnym etapie postępowania brak też podstaw do przyjęcia, że sprawa jest skomplikowana pod względem faktycznym i prawnym.

Na postanowienie to, w części, w jakiej oddalono jego wniosek zażalenie wniósł powód wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu. Wskazał, że leczył się psychiatrycznie i z tego tytułu jest uprawniony do otrzymania takiego pełnomocnika. Pisząc pisma korzysta z pomocy literatury i osób znających prawo.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 117 § 1 k.p.c. osoba fizyczna, zwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego.

Zgodnie natomiast z art. 117 § 5 k.p.c. sąd uwzględni wniosek, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny. Podstawę ustanowienia pełnomocnika w sprawie mogą uzasadniać okoliczności o charakterze podmiotowym i przedmiotowym. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem, do pierwszej grupy należą takie

okoliczności jak nieporadność strony, trudności z samodzielnym podejmowaniem przez nią czynności procesowych, brak rozeznania co do istoty sprawy, do drugiej - stopień skomplikowania sprawy pod względem faktycznym lub prawnym (por. m.in. postanowienie SN z dnia 3 czerwca 1974 r., II CZ 94/74, Lex, nr 7511; uzasadnienie wyroku SN z dnia 12 grudnia 1978 r., I PRN 123/78, (...) 1980, nr 6, s. 65).

Sąd Okręgowy trafnie przyjął, iż potrzeba taka nie zachodzi, jeżeli sprawa jest nieskomplikowana pod względem prawnym, a strona sama potrafi sobie poradzić w prowadzeniu procesu. Okoliczności tej powód nie kwestionował. Przyjęcie natomiast poglądu powoda, że w samo psychiatryczne leczenie w przeszłości w każdym przypadku uzasadnia ustanowienie adwokata jest sprzeczne z treścią wskazanego przepisu.

W niniejszym przypadku uznanie przez Sąd Okręgowy, że w sprawie nie zachodzi potrzeba udziału profesjonalnego pełnomocnika nie wykracza poza granice przysługującej mu swobodnej oceny.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 398 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.

Jan Futro